

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 924/2009/EK RENDELETE

(2009. szeptember 16.)

a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 266., 2009.10.9., 11. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

► **M1**

Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.)

Szám

Oldal

Dátum

L 94

22

2012.3.30.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 924/2009/EK
RENDELETE**

(2009. szeptember 16.)

**a Közösségekben történő határokon átnyúló fizetésekről és a
2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösségek létrehozó szerződésére és különösen annak 95. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A belső piac megfelelő működése és a Közösségekben belül a határokon átnyúló kereskedelem megkönnyítése érdekében alapvető jelentőséggel bír, hogy a határokon átnyúló, euróban történő fizetésekre felszámított díjak azonosak legyenek az egy adott tagállamon belüli ennek megfelelő fizetésre felszámított díjjal. A díjak egyenlőségének ezen elvét a határokon átnyúló, euróban történő fizetésekről szóló, 2001. december 19-i 2560/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ vezette be, amely a legfeljebb 50 000 EUR vagy azzal egyenértékű, határokon átnyúló, euróban vagy svéd koronában történő fizetésekre alkalmazandó.
- (2) A 2560/2001/EK rendelet alkalmazásáról szóló, 2008. február 11-én elfogadott bizottsági jelentés megerősítette, hogy az említett rendelet alkalmazása valóban a belföldi díjak szintjére csökkentette az euróban megvalósuló, határokon átnyúló fizetési műveletek díjait, és az Unió egészére kiterjedő fizetési infrastruktúra létrehozásához szükséges erőfeszítések megtételére ösztönözte az európai pénzforgalmi ágazatot.

⁽¹⁾ 2009. március 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 21., 2009.1.28., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. április 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. július 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 344., 2001.12.28., 13. o.

▼B

- (3) A jelentésben a Bizottság megvizsgálta a 2560/2001/EK rendelet végrehajtása során felmerült gyakorlati problémákat. Következésképpen a jelentés a rendelet több rendelkezésének módosítását javasolta a felülvizsgálati folyamat során azonosított problémák kezelése érdekében. Ezek a problémák a fizetések belső piacának zavarásával függnek össze, amelyek az eltérő statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségekből, a 2560/2001/EK rendelet érvényesítéséből az illetékes nemzeti hatóságok kijelölésének hiányából fakadóan, az említett rendelettel összefüggő vitákban eljáró peren kívüli jogorvoslati testületek hiányából, valamint abból a tényből erednek, hogy az adott rendelet hatálya nem terjed ki a beszédésekre.
- (4) A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ modern jogalapot teremtett a fizetéseknek a Közösség egészére kiterjedő belső piacának létrehozásához. A két jogi aktus közötti jogi koherencia biztosítása érdekében ajánlott módosítani a 2560/2001/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit, különösen a meghatározásokat.
- (5) A 2560/2001/EK rendelet hatálya a határokon átnyúló átutalásokra és a határokon átnyúló elektronikus fizetési műveletekre terjed ki. A 2007/64/EK irányelv arra vonatkozó célkitűzésével összhangban, hogy lehetővé tegye a határokon átnyúló beszédéseket, célszerű kiterjeszteni a 2560/2001/EK rendelet hatályát. A főként vagy kizárólag papíralapú fizetési eszközöket, így a csekkeket illetően még mindig nem célszerű a díjak egyenlőségének elvét alkalmazni, mivel ezek jellegükből fakadóan nem olyan hatékonyan feldolgozhatók, mint az elektronikus fizetések.
- (6) A díjak egyenlőségének elvét a papíralapú vagy készpénzben kezdeményezett vagy befejezett kifizetések esetében kell alkalmazni, amelyeket a fizetési eljárás során elektronikusan dolgoznak fel, a csekkek kivételével, és ezt kell alkalmazni minden más, közvetlenül vagy közvetetten a fizetési művelethez kapcsolódó díjra is, ideértve az egy adott szerződéshez kapcsolódó díjakat, a pénzváltási díjak kivételével. Közvetett díjak, például az állandó fizetési megbízás adásakor felszámított díjak, vagy a fizetéses, terhelési vagy hitelkártya használatáért felszámított díjak, amelyeknek a Közösségen belül a belföldi és a határokon átnyúló fizetési műveletek esetében is azonosnak kell lenniük.
- (7) A fizetések piaca szétrendezésének megakadályozása érdekében célszerű a díjak egyenlőségének elvét alkalmazni. E célból a határokon átnyúló fizetési műveletek minden kategóriájára vonatkozóan meg kell határozni egy belföldi fizetési műveletet, amely a határokon átnyúló fizetéssel azonos vagy ahhoz nagyon hasonló jellemzőkkel rendelkezik. A határokon átnyúló fizetési műveletnek megfelelő belföldi fizetési művelet meghatározásához többek között a következő kritériumok alkalmazhatók: a kezdeményezéshez, a végrehajtáshoz és a befejezéshez használt csatorna, az automatizáltság foka, bármely típusú fizetési garancia, az ügyfél jogállása és a pénzforgalmi szolgáltatóhoz fűződő kapcsolata, illetve a felhasznált fizetési eszköz a 2007/64/EK irányelv 4. cikke (23) bekezdése értelmében. Ezen kritériumok nem tekintendők teljes körűnek.

(1) HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

▼B

- (8) Az illetékes hatóságoknak, amennyiben azt szükségesnek tartják, a megfelelő fizetési művelet meghatározására vonatkozó iránymutatásokat kell kidolgozniuk. A Bizottságnak – adott esetben a pénzforgalmi bizottság segítségével – megfelelő iránymutatást kell nyújtania, és segítenie kell az illetékes hatóságokat.
- (9) Fontos megkönnyíteni a határokon átnyúló fizetések végrehajtását a pénzforgalmi szolgáltatók számára. E tekintetben ösztönözni kell az egységesítést, többek között a nemzetközi bankszámlaszám (IBAN) és a banki azonosító szám (BIC) használatát illetően. Ezért a pénzforgalmi szolgáltatóknak a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit tájékoztatniuk kell az IBAN- és a BIC-számokról az adott számla tekintetében.
- (10) A fizetési mérleggel összefüggő, kizárólag a határokon átnyúló fizetési műveletekre vonatkozó eltérő adatszolgáltatási kötelezettségek akadályozzák integrált pénzforgalmi piac kialakulását, különösen az egységes eurofizetési térség (Single Euro Payments Area, SEPA) keretében. A SEPA összefüggésében 2011. október 31-ig tanácsos újra megvizsgálni ezen, banki elszámolásokon alapuló adatszolgáltatási kötelezettségek eltörlésének megfelelőségét. A fizetésimérleg-statisztikák folyamatos, megfelelő időben történő és hatékony szolgáltatásának garantálása érdekében célszerű azt is biztosítani, hogy a fizetésekre vonatkozó, könnyen elérhető adatokat, mint az IBAN, a BIC és a művelet összege, vagy a különböző fizetési eszközökre vonatkozó alapvető, összesített adatokat továbbra is lehessen gyűjteni, amennyiben az adatgyűjtési folyamat nem zavarja meg a fizetések automatizált feldolgozását, és teljes mértékben automatizálható. Ez a rendelet nem érinti a más fontos célokkal – például a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának megelőzésével vagy adóügyi célokkal összefüggő adatszolgáltatási kötelezettségeket.
- (11) Jelenleg különböző üzleti modelleket alkalmaznak a meglévő belföldi beszedési megbízások tekintetében. A SEPA beszedési megbízási rendszer elindításának lehetővé tétele érdekében fontos egy közös üzleti modell létrehozása és a multilaterális bankközi díjakkal kapcsolatban nagyobb jogi egyértelműség biztosítása. A határokon átnyúló beszedési megbízások tekintetében mindez kivételes jelleggel megvalósítható egy multilaterális bankközi díjra vonatkozó, műveletenkénti legmagasabb összeghatár megállapításával, egy átmeneti időtartamra vonatkozóan. Egy multilaterális megállapodás részes felei azonban szabadon meghatározhatnak egy alacsonyabb összeget vagy akár nulla értékű multilaterális bankközi díjat. A belföldi SEPA beszedési megbízások vonatkozásában a kedvezményezett és a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói között ugyanaz a bankközi díj vagy más megállapodott bankközi fizetés alkalmazható, amely e rendelet alkalmazásának időpontját megelőzően már létezett. Amennyiben az átmeneti időszak folyamán a belföldi multilaterális bankközi díjat vagy más megállapodott bankközi fizetést – például a versenyjog alkalmazása miatt – korlátoznak vagy megszüntetnek, az átmeneti időszak alatt a felülvizsgált megállapodásokat a belföldi SEPA beszedési megbízásokra kell

▼B

alkalmazni. Amennyiben azonban a beszedési megbízás kétoldalú megállapodás tárgya, úgy a kétoldalú megállapodás előírásai előnyben kell részesüljenek a belföldi multilaterális bankközi díjhoz vagy más megállapodott bankközi fizetéshez képest. Az ágazat igénybe veheti az átmeneti időszak alatt nyújtott jogbiztonságot a SEPA beszedési megbízások terén egy közös hosszú távú üzleti modell létrehozására és meghatározására. Az átmeneti időszak végén a SEPA beszedési megbízás üzleti modellje tekintetében hosszú távú megoldást kell alkalmazni, az EK versenyjoggal és a közösségi szabályozási keretrendszerrel összhangban. A bankszektorral fenntartott párbeszéd keretében és az érintett piaci szereplők hozzájárulásai alapján a Bizottság sürgős jelleggel útmutatást kíván biztosítani az ezen multilaterális bankközi fizetés kompatibilis jellegének objektív és mérhető kritériumai tekintetében, amely magában foglalhatja a multilaterális bankközi díjakat, az EK-versenyjoggal és a közösségi szabályozási keretrendszerrel összhangban.

- (12) A beszedési megbízási művelet végrehajtása érdekében a fizető fél számlájának hozzáférhetőnek kell lennie. Ezért, a SEPA beszedési megbízások sikeres végrehajtása érdekében alapvető fontosságú, hogy valamennyi fizető fél számlája hozzáférhető legyen – amennyiben ez a helyzet a meglévő, euróban denominált belföldi beszedési megbízások esetében –, különben a fizető fél és a kedvezményezett nem részesül a határokon átnyúló beszedési megbízások előnyeiből. Amennyiben a fizető fél számlája nem hozzáférhető a SEPA beszedési megbízási rendszer keretében, a fizető fél (adós) és a kedvezményezett (hitelező) nem részesül a rendelkezésre álló új beszedési megbízási lehetőségek előnyeiből. Ez különösen fontos abban az esetben, amikor a kedvezményezett köteget fájlban indít beszedési megbízásokat – például havi vagy negyedéves alapon – az elektromos áram vagy más egyéb közüzemi számla esetében, és nem az egyes ügyfelek esetében külön-külön történő beszedéssel. Amennyiben a hitelezők nem tudnak hozzáférni az adósaik számlájához egyetlen művelettel, további manuális beavatkozásra lehet szükség, amely valószínűleg növeli a költségeket. Ebből kifolyólag, amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója kötelező hozzáférhetősége nem valósul meg, a beszedési megbízások sem lesznek teljesen hatékonyak, és a páneurópai szintű verseny korlátozott marad. A vállalkozások közötti beszedési megbízások egyedi jellemzői ismeretében azonban ennek kizárólag a központi SEPA beszedési megbízási rendszerre kell vonatkoznia, és nem a vállalkozások közötti SEPA beszedési megbízási rendszerre. Az elérhetőségi kötelezettség magában foglalja a pénzforgalmi szolgáltató azon jogát, hogy nem hajt végre beszedési megbízást a beszedési megbízási rendszerrel – például a műveletek elutasításával, megtagadásával vagy visszaküldésével – kapcsolatos szabályokkal összhangban. Az elérhetőségi kötelezettség nem alkalmazandó továbbá a beszedési megbízások nyújtására és végrehajtására feljogosított, azonban e téren kereskedelmi érdekeltséggel nem rendelkező pénzforgalmi szolgáltatókra.

▼B

- (13) Az elérhetőséghez szükséges technikai követelmények ismeretében fontos továbbá, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója elegendő idővel rendelkezzen a kötelező elérhetőségi kötelezettség teljesítésére. A pénzforgalmi szolgáltatóknak ezért a rendelet alkalmazásától számított legfeljebb egy év időtartamú átmeneti időszak állhat rendelkezésükre az e kötelezettségnek való megfelelés érdekében. Mivel az euroövezeten kívüli tagállamok pénzforgalmi szolgáltatóinak több előkészületi műveletet kell elvégezniük, e pénzforgalmi szolgáltatóknak meg kell engedni, hogy a rendelet végrehajtásától számított legfeljebb öt évvel elhalaszthassák a kötelező elérhetőségi kötelezettség alkalmazását. Azokat a pénzforgalmi szolgáltatókat azonban, amelyek olyan tagállamokban találhatók, amelyek az eurót e rendelet végrehajtásától számított négy éven belül pénznemként bevezetik – az adott tagállamnak az euroövezethez való csatlakozásának időpontját követő egy éven belül –, kötelezni kell az elérhetőségi kötelezettség teljesítésére.
- (14) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy hatékonyan ellássák felügyeleti feladataikat és meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók megfeleljenek e rendeletnek.
- (15) Annak érdekében, hogy jogorvoslati lehetőséget biztosítsanak e rendelet téves alkalmazása esetére, a tagállamoknak megfelelő és hatékony panasztételi és jogorvoslati eljárásokat kell létrehozniuk a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fél és a pénzforgalmi szolgáltató közötti viták rendezésére. Fontos továbbá illetékes hatóságok és peren kívüli panasztételi és jogorvoslati testületek kijelölése, a már fennálló testületek kijelölésével vagy adott esetben új testületek létrehozásával.
- (16) A Közösségen belül az illetékes hatóságok és peren kívüli panasztételi és jogorvoslati testületek tevékeny együttműködése alapvető jelentőséggel bír az e rendelettel összefüggésben felmerülő, határokon átnyúló viták zökkenőmentes és megfelelő időben történő rendezése szempontjából. Lehetővé kell tenni, hogy ezen együttműködés a hatáskörükbe tartozó jogszabályok vagy joggyakorlat tekintetében történő információcsere, illetve szükség szerint a panaszok és jogorvoslati eljárások továbbítása vagy átvétele révén valósuljon meg.
- (17) Szükséges, hogy a tagállamok nemzeti jogukban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg e rendelet be nem tartása esetére.
- (18) E rendelet alkalmazásának az eurón kívüli más pénznemekre történő kiterjesztése egyértelmű előnyökkel járna, különösen a hatálya alá tartozó fizetések számát illetően. Ezért értesítési eljárást kell létrehozni annak érdekében, hogy azon tagállamok, amelyeknek pénzneme nem az euro, kiterjeszthessék e rendelet alkalmazását a nemzeti pénznemükben denominált, határokon átnyúló fizetésekre. Biztosítani kell azonban, hogy azoknak a tagállamoknak, amelyek már megtették az említett értesítést, ne kelljen új értesítést tenniük.

▼B

- (19) Kívánatos, hogy a Bizottság jelentést készítsen arról, hogy helyénvaló-e az elszámolás alapú nemzeti adatszolgáltatási kötelezettségek eltörlése. Helyénvaló továbbá, hogy a Bizottság jelentést készítsen e rendelet alkalmazásáról, amely különösen az IBAN és a BIC Közösségen belüli fizetések megkönnyítése érdekében történő használatát és a beszédési megbízási műveletekre vonatkozó rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos piaci fejlődést értékeli. A SEPA fejlődésével összefüggésben az is kívánatos, hogy az említett jelentés értékelje, megfelelő-e a díjak egyenlőségének elve tekintetében jelenleg alkalmazott 50 000 EUR felső értékhatár.
- (20) A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében a 2560/2001/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (21) Az e rendelet és a 2007/64/EK irányelv közötti – különösen a pénzforgalmi szolgáltatások feltételeinek és az azokkal összefüggő tájékoztatási követelmények áttekinthetőségét, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásával és igénybevételeivel összefüggő jogokat és kötelezettségeket érintő – jogi koherencia biztosítása érdekében célszerű e rendeletet 2009. november 1-jétől alkalmazni. Helyénvaló, hogy a tagállamok az e rendelet megsértését sújtó szankciókat bevezető intézkedéseket 2010. június 1-jéig fogadják el.
- (22) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés léptéke és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet a Közösségen belüli, határokon átnyúló fizetésekre vonatkozó szabályokat állapít meg annak biztosítása érdekében, hogy a Közösségen belüli, határokon átnyúló fizetésekre felszámított díjak megegyeznek az egy tagállamon belül ugyanazon valutában teljesítendő fizetésekre felszámított díjakkal.

(2) Ezt a rendeletet azokra a határokon átnyúló fizetésekre kell alkalmazni a 2007/64/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban, amelyeket euróban vagy azon tagállamok nemzeti pénznemében denomináltak, amelyek a 14. cikk értelmében bejelentik azon döntésüket, hogy e rendelet alkalmazását ki kívánják terjeszteni a saját pénznemükre.

▼B

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a pénzforgalmi szolgáltatóknak saját számlára vagy más pénzforgalmi szolgáltatók nevében teljesített fizetéseire.

(4) A 6., 7. és 8. cikk megállapítja a kedvezményezett és a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói közötti euróban denominált beszedési megbízási műveletekkel kapcsolatos szabályokat.

*2. cikk***Fogalommeghatározások**

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „határokon átnyúló fizetés”: a fizető fél vagy kedvezményezett által, illetve a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, elektronikusan lebonyolított fizetési művelet, ahol a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett fél pénzforgalmi szolgáltatója különböző tagállamban található;
2. „belföldi fizetés”: a fizető fél vagy kedvezményezett által, vagy kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, elektronikusan lebonyolított olyan fizetési művelet, ahol a fizető és a kedvezményezett fél pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt ugyanazon tagállamban található;
3. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
4. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszköz szándékolt jogosultja;
5. „pénzforgalmi szolgáltató”: a 2007/64/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett típusok egyikébe tartozó jogi személy, valamint az ugyanazon irányelv 26. cikkében említett természetes vagy jogi személy, azonban nem tartoznak ide a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkében felsorolt azon intézmények, amelyek a 2007/64/EK irányelv 2. cikkének (3) bekezdése alapján tagállami felmentéssel rendelkeznek;
6. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
7. „fizetési művelet”: a fizető fél vagy a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

▼ B

8. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó utasítása;
9. „díj”: az a költség, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének felszámol, és amely közvetlenül vagy közvetve a fizetési művelethez kapcsolódik;

▼ M1

10. „pénz”: bankjegyek és pénzérték, számlapénz, valamint az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;

▼ B

11. „fogyasztó”: az a természetes személy, aki saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
12. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalm meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽²⁾ mellékletének 1. cikke és 2. cikke (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;
13. „bankközi díj”: a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatói között, az egyes beszedési megbízási műveletért fizetett díj;
14. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amikor a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján a kedvezményezett kezdeményezi;
15. „beszedési megbízási rendszer”: a pénzforgalmi szolgáltatók közötti, beszedési megbízási műveletek végrehajtása érdekében létrehozott, megállapodás szerinti szabályok, gyakorlatok és előírások.

*3. cikk***Határokon átnyúló fizetésekre és a megfelelő belföldi fizetésekre vonatkozó díjak****▼ M1**

- (1) Egy pénzforgalmi szolgáltató által határon átnyúló fizetési műveletekért a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek felszámolt díjaknak meg kell egyezniük a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltató által lebonyolított azonos összegű és azonos pénznemben történő megfelelő belföldi fizetési műveletekért a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek felszámolt díjakkal.

▼ B

- (2) Egy adott, határokon átnyúló fizetés díjainak az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából történő értékelése során a pénzforgalmi szolgáltatónak meg kell határoznia az annak megfelelő belföldi fizetést.

⁽¹⁾ HL L 267., 2009.10.10., 7. o.

⁽²⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

▼B

Az illetékes hatóságoknak – amennyiben azt szükségesnek tartják – a megfelelő belföldi fizetés meghatározására vonatkozó iránymutatásokat kell kidolgozniuk. Az illetékes hatóságoknak aktívan együtt kell működniük a 2007/64/EK irányelv 85. cikke (1) bekezdésével összhangban a megfelelő belföldi fizetésekkel kapcsolatos útmutatók következetességének biztosítása érdekében.

(3) Azon tagállamokban, amelyek a 14. cikknek megfelelően bejelentik azon döntésüket, hogy e rendelet alkalmazását a saját pénznemükre is kiterjesztik, az adott tagállam pénznemében denominált belföldi fizetés euróban denominált, határokon átnyúló fizetésnek tekinthető.

(4) E rendelet nem alkalmazandó a pénznemek közötti átváltási díjakra.

*4. cikk***A fizetések automatizálását megkönnyítő intézkedések**

(1) A pénzforgalmi szolgáltatónak adott esetben tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét annak IBAN-számáról és a pénzforgalmi szolgáltató BIC-számáról.

Ezenkívül, adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak a számlakivonatokon vagy azok mellékletén fel kell tüntetnie a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének IBAN-számát és a pénzforgalmi szolgáltató BIC-számát.

A pénzforgalmi szolgáltató az e bekezdésben előírt tájékoztatást díjmentesen nyújtja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek.

▼M1

(3) A pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszabott díjak mellett kiegészítő díjakat számíthat fel, amennyiben a szolgáltatást igénybe vevő az IBAN és – adott esetben, az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. március 14-i 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban – a BIC közlése nélkül ad megbízást a pénzforgalmi szolgáltatónak a határon átnyúló fizetés teljesítésére egy másik tagállamban található fizetési számla vonatkozásában. E díjaknak megfelelőeknek és a költségekkel arányosoknak kell lenniük. A felszámított díjakról a pénzforgalmi szolgáltatónak és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének meg kell állapodnia. A pénzforgalmi szolgáltatónak – megfelelő idővel azt megelőzően, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét az említett megállapodás kötelezné – tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kiegészítő díjak összegéről.

▼B

(4) Amennyiben az érintett fizetési művelet jellegére tekintettel ez indokolt, az e rendelet hatálya alá tartozó fizetést elfogadó szállítónak a Közösségben minden, árura és szolgáltatásra vonatkozó számlázás során tájékoztatnia kell ügyfeleit saját IBAN-számáról és a pénzforgalmi szolgáltatója BIC-számáról.

⁽¹⁾ HL L 94., 2012.3.30., 22. o.

▼ B

5. cikk

A fizetési mérlegre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségek▼ M1

(1) A tagállamok 2016. február 1-jei hatállyal eltörlik a pénzforgalmi szolgáltatókat terhelő, az ügyfelek fizetési műveleteivel kapcsolatos fizetésimérleg-statisztikákra vonatkozó, pénzforgalmi alapú nemzeti adatszolgáltatási kötelezettségeket.

▼ B

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok továbbra is gyűjthetnek összesített adatokat vagy más, könnyen elérhető vonatkozó adatokat, feltéve, hogy az ilyen adatgyűjtés nincs hatással a fizetések feldolgozására, és a pénzforgalmi szolgáltatók által teljes mértékben automatizálható.

6. cikk

Bankközi díj a határon átnyúló beszedési megbízási műveletekre

A fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója közötti, kétoldalú megállapodás hiányában a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatásnyújtója által a fizető fél pénzügyi szolgáltatójának fizetendő, 0,088 EUR összegű multilaterális bankközi díj alkalmazandó a 2012. november 1-jét megelőzően végrehajtott, határokon átnyúló beszedési megbízási műveletekre, kivéve, ha az érintett pénzforgalmi szolgáltatók egy alacsonyabb multilaterális bankközi díjban állapodtak meg.

7. cikk

Bankközi díj a belföldi beszedési megbízási műveletekre

(1) A (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a 2009. november 1-jét megelőzően végrehajtott belföldi beszedési megbízások tekintetében multilaterális bankközi díj vagy más megállapodott térítés van érvényben a kedvezményezett és a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója között, ez a multilaterális bankközi díj vagy más fizetés alkalmazandó a ►M1 2017. február 1. ◀ megelőzően végrehajtott belföldi beszedési megbízási műveletek esetében.

(2) Amennyiben ezt a multilaterális bankközi díjat vagy más megállapodott térítést ►M1 2017. február 1. ◀ megelőzően korlátozzák vagy eltörlik, ez a korlátozás vagy eltörlés alkalmazandó az ezen időpontot megelőzően végrehajtott belföldi beszedési megbízási műveletek esetében.

(3) Amennyiben kétoldalú megállapodás jött létre a kedvezményezett és a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói között a belföldi beszedési megbízási műveletek tekintetében, az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó a ►M1 2017. február 1. ◀ megelőzően végrehajtott belföldi beszedési megbízási műveletek esetében.

▼ M1

▼B*9. cikk***Az illetékes hatóságok**

A tagállamok kijelölik az e rendeletnek való megfelelés biztosításáért felelős, illetékes hatóságokat.

A tagállamok 2010. április 29-ig bejelentik a Bizottságnak ezeket az illetékes hatóságokat. Az e hatóságokat érintő bármely későbbi változást haladéktalanul bejelentik a Bizottságnak.

A tagállamok kijelölhetnek már meglévő testületeket abból a célból, hogy illetékes hatóságként járjanak el.

A tagállamok előírják az illetékes hatóságaiknak, hogy kövessék nyomon e rendelet betartását, és hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés érdekében.

*10. cikk***E rendelet vélt megsértésére vonatkozó panasztételi eljárások**

(1) A tagállamok létrehozhatnak olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek a pénzforgalmi szolgáltatóknak az e rendelet rendelkezéseit megsérteni vélt magatartása miatt panaszt nyújtsanak be az illetékes hatóságokhoz.

A tagállamok e célból alkalmazhatják vagy kiterjeszthetik a jelenlegi eljárásokat.

(2) Adott esetben és a nemzeti eljárási jog szerinti peres eljárás kezdeményezésére vonatkozó jog sérelme nélkül, az illetékes hatóság tájékoztatja a panaszt a 11. cikknek megfelelően létrehozott peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások létezéséről.

*11. cikk***Peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások**

(1) A tagállamok megfelelő és hatékony peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokat hoznak létre a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és pénzforgalmi szolgáltatóik között az e rendeletből fakadó jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatosan felmerülő viták rendezéséhez. E célból a tagállamok már meglévő testületeket jelölnek ki, vagy adott esetben új testületeket állítanak fel.

(2) A tagállamok 2010. április 29-ig értesítik a Bizottságot e testületekről. Az e testületeket érintő bármely későbbi változásról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy ezt a cikket akkor kell alkalmazni, amennyiben a fizetési szolgáltatás igénybe vevői kizárólag fogyasztók vagy mikrovállalkozások. Ezekben az esetekben a tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

12. cikk

Határokon átnyúló együttműködés

A különböző tagállamok 9. és 11. cikkben említett illetékes hatóságainak és peren kívüli jogorvoslati testületeinek aktívan és eredményesen együtt kell működniük a határokon átnyúló viták megoldása érdekében. A tagállamok biztosítják, hogy ez az együttműködés valóban megtörténjen.

13. cikk

Szankciók

A 17. cikk sérelme nélkül, a tagállamok 2010. június 1-jéig meghatározzák az e rendelet megsértéséért kiszabható szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezen szabályok végrehajtása érdekében. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2010. október 29-ig bejelentik a Bizottságnak ezeket a rendelkezéseket, valamint haladéktalanul bejelentést tesznek a rendelkezéseket érintő bármilyen későbbi módosításról.

14. cikk

Az eurótól eltérő pénznemekre történő alkalmazás

(1) Azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, és a 6., 7., illetve 8. cikk kivételével e rendelet hatályának a nemzeti pénznemükre történő kiterjesztése mellett döntenek, erről megfelelően értesítik a Bizottságot. Az értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. E rendelet hatályának kiterjesztése az említett közzétételt követő 14 nap elteltével lép hatályba.

(2) Azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, és amely a 6., 7., illetve 8. cikk bármelyike vagy bármely kombinációja hatályának a nemzeti pénznemre történő kiterjesztése mellett dönt, erről megfelelően értesítik a Bizottságot. Az értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. A 6., 7., illetve a 8. cikk hatályának kiterjesztése az említett közzétételt követő 14 nap elteltével lép hatályba.

(3) Azon tagállamoknak, amelyek 2009. október 29-én már lefolytatták a 2560/2001/EK rendelet 9. cikke szerinti értesítési eljárást, nem kell megtenniük az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést.

15. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2011. október 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint az Európai Központi Banknak az elszámolás alapú nemzeti adatszolgáltatási kötelezettségek eltörlésének helyességéről. A jelentést adott esetben javaslatnak kell kísérnie.

(2) A Bizottság 2012. október 31-ig – adott esetben javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint az Európai Központi Banknak e rendelet alkalmazásáról. A jelentés különösen a következőkre terjed ki:

▼B

- a) az IBAN-szám és a BIC-szám használata a fizetések automatizálásával összefüggésben;
- b) a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított határérték helyessége; és
- c) a piac fejlődése a 6., 7. és 8. cikk alkalmazásával összefüggésben.

16. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2560/2001/EK rendelet 2009. november 1-jétől hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. november 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.